

मन की बात

वॉल्यूम 7

MANN KI BAAT

VOL.7

Authors

Sarda Mohan and Tanushree Banerji

Illustrations and Cover Art

Dilip Kadam

Assistant Artist

Ravindra Mokate

Production

Amar Chitra Katha

Colourists

Prakash Sivan and Prajeesh V. P.

Layout Artist

Akshay Khadilkar

Published by

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd

GUJARATI

ISBN – 978-81-967344-8-0

Amar Chitra Katha Pvt. Ltd, November 2023

© Ministry of Culture, Govt of India, November 2023

All rights reserved. This book is sold subject to the condition that the publication may not be reproduced, stored in a retrieval system (including but not limited to computers, disks, external drives, electronic or digital devices, e-readers, websites), or transmitted in any form or by any means (including but not limited to cyclostyling, photocopying, docutech or other reprographic reproductions, mechanical, recording, electronic, digital versions) without the prior written permission of the publisher, nor be otherwise circulated in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

You can now get ACK stories as part of your classroom with **ACK Learn**, a unique learning platform that brings these stories to your school with a range of workshops. Find out more at www.acklearn.com or write to us at acklearn@ack-media.com.

પ્રિય બાળકો,

તમે તે કહેવત તો સાંભળી જ હશે 'હેલ્થ ઇસ વેલ્થ' એટલે ગુજરાતીમાં કહીએ તો 'પહેલું સુખ તે જાતે નર્યા', ખરેખર, જેવું જ વિશ્વ કોવિડ-19 મહામારીમાંથી બેઠું થયું, આપણને બધાને તે સમજાઈ ગયું કે આ વાત ખરેખર કેટલી મહત્વપૂર્ણ છે. પરંતુ સારા સ્વાસ્થ્ય માટે સારા સપોર્ટની જરૂર પડે છે. પછી તે સપોર્ટ તમારા કુટુંબ, પાડોશી, ડૉક્ટર કે સાવ અજાણ્યા તરફથી કેમ ન મળતો હોય, તે તમારા જીવનની ગુણવત્તાને એકદમ બદલી શકે છે.

સંજના ગોયલ અને તેનો ભાઈ નાના હતા ત્યારે મસ્ક્યુલર ડિસ્ટ્રોફી નામની બિમારીથી પીડાતા હતા. સંજનાના માતા-પિતાએ પોતાના ભાગ્યને દોષ દેવાના બદલે, બાળકોને સપોર્ટ કરવાનું શરૂ કર્યું અને તેમનામાં સકારાત્મકતા રોપવાનું ચાલુ કર્યું. પરીણામ એ આવ્યું કે સંજનાએ માનવ મંદીરની સ્થાપના કરી, જે મસ્ક્યુલર ડિસ્ટ્રોફી માટેનું એશિયાનું સૌથી મોટું હોસ્પિટલ છે.

નિક્ષય મિત્ર, એ ટ્યુબરક્યુલોસિસ (ટીબી)ના દર્દીઓને સપોર્ટ કરનારા લોકો છે, જેમાં ઉત્તરાખંડમાં આવેલા તે ગામની 8 વર્ષની નલિનીથી લઈને ત્યાંના ગામના મુખિયા પણ સામેલ છે, ગામના સામાન્ય લોકો પણ ટીબીથી પીડાતા લોકોને તેમનું જીવન બહેતર બનાવવામાં સપોર્ટ કરે છે.

અન્ય એવા લોકો પણ છે જે મફતમાં હેલ્થકેરની સેવા આપે છે અને સ્વાસ્થ્ય કેમ્પનું આયોજન કરે છે.

આ બધા લોકોમાં એક સામાન્ય બાબત દેખાઈ આવે છે અને તે છે મુશ્કેલીઓનો સ્વીકાર. ઉપરાંત, જીવનમાં તેમને જે પણ મળ્યું છે તેને એક ગિફ્ટ તરીકે સ્વીકારવું તથા તેમના જેવા જ પડકારોનો સામનો કરી રહેલાં અન્ય લોકોને સપોર્ટ કરવાની ઇચ્છાશક્તિ.

આ મારી ખરેખર હાર્દિક ઇચ્છા છે કે તમે પણ તમારા પોતાનામાં, તમને જીવનમાં મળેલી તે ખૂબીઓને શોધી અને સમાજને સપોર્ટ કરવા માટેના પથમાં જોડાઓ.

અનુક્રમણિકા

1	માનવ મંદિર	3
2	દિકાર સિંઘ મેવાડી	6
3	પૂનમ નૌટિયાલ	9
4	સંકલ્પ 95	12
5	સરપંચ બલબીર કૌર	15
6	અજીત મોહન ચૌધરી	18
7	મિલેટ્સ કંકે	21
8	સૈદ્ધલ લાસ્કર	23
9	નલિની સિઘ	26
10	લક્ષ્મીકુટ્ટી	28
11	રામ સુબ્બા રેડ્ડી	31

માનવ મંદિર

વર્ગમાં ઉગ્ર ચર્ચા ચાલી રહી હતી.

દિનેશ, તને શું લાગે છે કે હું તે કરી શકતી નથી, એમ? હું તે બિલકુલ કરી શકું છું.

પણ તું છોકરી છો.

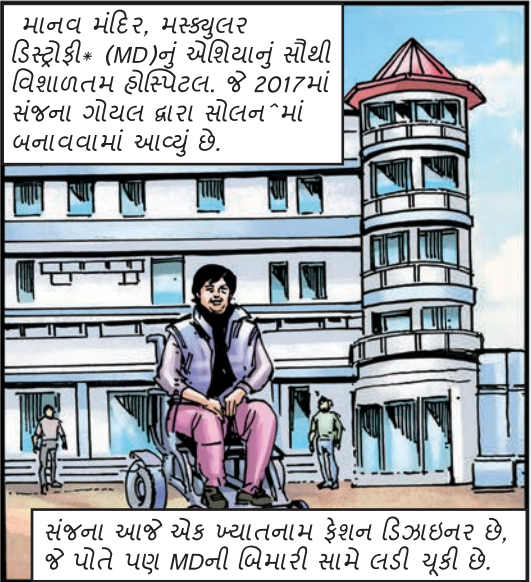
છોકરી છું, એટલે?

અરે! બસ કરો, ઝઘડો ના કરો.

સર, દિનેશ કહે છે કે હું કુશ્તીના વર્ગમાં જોડાઈ શકતી નથી કારણ કે હું છોકરી છું!

તે ફોગટ બહેનો વિશે નથી સાંભળ્યું, દિનેશ? એવી કોઈ જ વસ્તુ નથી જે છોકરીઓ કરી ના શકે. ચાલો મારા મુદ્દાના પૂરાવા રૂપે હું તમને સંજના ગોયલની એક સ્ટોરી કહું છું.

માનવ મંદિર, મસ્ક્યુલર ડિસ્ટ્રીકી* (MD)નું એશિયાનું સૌથી વિશાળતમ હોસ્પિટલ. જે 2017માં સંજના ગોયલ દ્વારા સોલનમાં બનાવવામાં આવ્યું છે.

સંજના આજે એક ખ્યાતનામ ફેશન ડિઝાઇનર છે, જે પોતે પણ MDની બિમારી સામે લડી ચૂકી છે.

સંજના સ્કૂલમાં હતી ત્યારે જ તેને પણ તેના બંને ભાઈઓ વિપુલ અને અતુલની જેમ, MDની બિમારી શરૂ થઈ હતી.

તું ફરીથી ચાલી શકીશ નહીં પરંતુ તેનાથી તારી ઊડવાની ક્ષમતા પર અસર થવી જોઈએ નહીં.

તેમના માતા-પિતાએ તેમને અત્યંત સકારાત્મક રહેવા અને નિયમિત જીવન જીવવા માટે પ્રોત્સાહિત કર્યાં.

સ્નાતકની ડિગ્રી પછી, સંજના તેના ગામ સોલન પાછી ફરી. તેણે એક બુટીક શરૂ કર્યું જ્યાં તે પોશાક ડિઝાઇન કરતી અને અન્ય દરજ્જાઓને પ્રશિક્ષિત કરતી.

*જનેટિક બિમારીઓનો એક સમૂહ, જેના લીધે નબળાઈ અને સ્નાયુ વિકાર વધતો જાય છે.

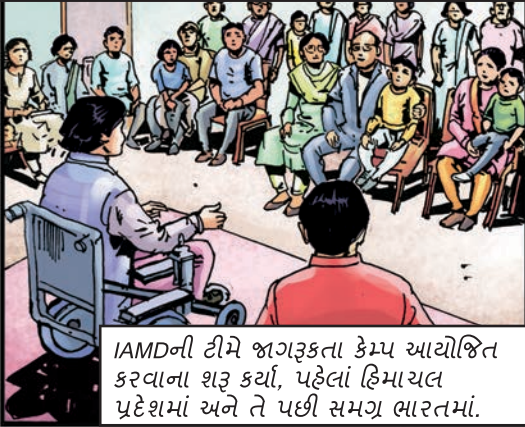
એક આંતરપ્રેન્ચોર બનવા સાથે-સાથે જ સંજનાએ અનુભવ્યું કે MD વિશે વધુ જાગરૂકતા ફેલાવવાની આવશ્યકતા છે.

MDનો કોઈ ઇલાજ નથી, પરંતુ અમારા કુટુંબ તરફથી અમને મળેલા સપોર્ટ અમારી અત્યંત મદદ કરી.

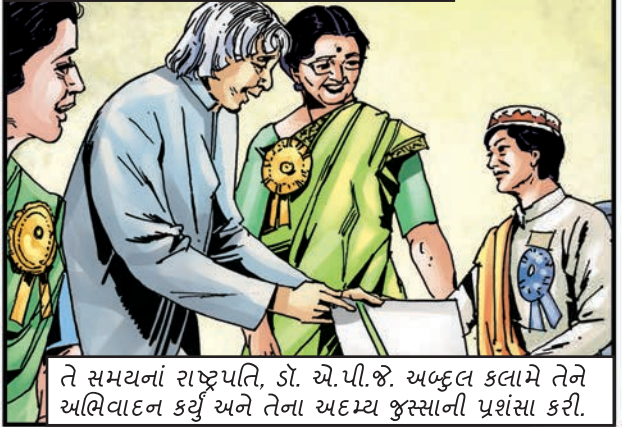
હા, વિપુલ, મને ખૂબ એવું લાગે છે કે આપણે MD યોદ્ધાઓ અને તેમના પરિવારો માટે રેપ્લિકેટ કરવું આવશ્યક છે.

પોતાના જેવું જ વિચારતા લોકો સાથે, સંજનાએ એક એનજીઓની સ્થાપના કરી જેનું નામ હતું ઇન્ડિયન એસોસિએશન ઓફ મસ્ક્યુલર ડિસ્ટ્રોફી (IAMD).

IAMDની ટીમે જાગરૂકતા કેમ્પ આયોજિત કરવાના શરૂ કર્યા, પહેલાં હિમાચલ પ્રદેશમાં અને તે પછી સમગ્ર ભારતમાં.

2004માં, સંજનાને વેલફેર ઓફ પર્સન્સ વિથ ડિસેબિલિટી (અપંગતા ધરાવતા વ્યક્તિઓના કલ્યાણ) માટે રાષ્ટ્રીય પુરસ્કાર મળ્યો.

તે સમયનાં રાષ્ટ્રપતિ, ડૉ. એ.પી.જે. અબ્દુલ કલામે તેને અભિવાદન કર્યું અને તેના અદ્યત્ત જુસ્સાની પ્રશંસા કરી.

તે પછી -

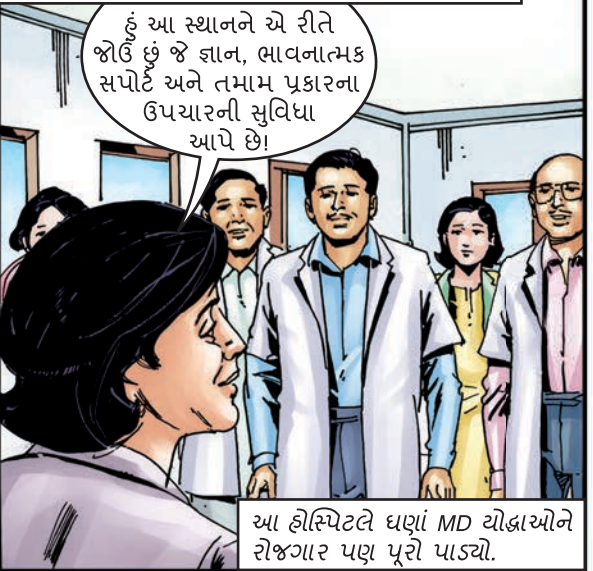

જો આપણે ફિઝિયોથેરેપી, હાઇડ્રોથેરેપી અને સલાહ આપવા જેવી સેવાઓ આપવાનું શરૂ કરીએ તો?

ચાલો આપણે સરકાર પાસે જમીનના એક પ્લોટની અપીલ કરીએ.

2010માં, સરકારે તેમને પુનર્વસન એકમ માટે જમીન ફાળવી આપી...

...અને તેના પર, માનવ મંદિર, 70-બેડનું એક હોસ્પિટલ તૈયાર થયું જે ધીમે ધીમે સંશોધન, નિદાન અને પુનર્વસન સુવિધાઓથી સજ્જ થયું.

હું આ સ્થાનને એ રીતે જોઉં છું જે જ્ઞાન, ભાવનાત્મક સપોર્ટ અને તમામ પ્રકારના ઉપચારની સુવિધા આપે છે!

આ હોસ્પિટલે ઘણાં MD યોદ્ધાઓને રોજગાર પણ પૂરો પાડ્યો.

ઉત્તમ પ્રતિસાદથી પ્રોત્સાહિત થઈને, માનવ મંદિરે ઘણી ઉપચાર સંબંધી સેવાઓ ઉમેરવાનું ચાલુ રાખ્યું...

...જેમ કે બાકી અન્ય ઉપચારો સાથે હાઇડ્રોથેરેપી...

...ફિઝિયોથેરેપી...

...અને યોગા અભ્યાસ.

આ ઉપરાંત, માનવ મંદિરમાં પ્રવૃત્તિ સત્રો ચાલે છે, જ્યાં સભ્યો ગીત ગાવું, નૃત્ય કરવું, રમતો રમવી...

...અને તાજી પહાડી હવામાં પિકનિક કરીને કાયાકલ્પ કરવા જેવી પ્રવૃત્તિઓ કરે છે.

સંજના અને તેની ટીમના સતત પ્રયાસોએ, સામાજિક બંધનોને તોડીને, MDથી પીડાતા લોકોને નવું જીવન આપ્યું છે.

દિકાર સિંઘ મેવાડી

શાળાનો એક બીજો સામાન્ય દિવસ હતો. નાચર સર વર્ગમાં એક નવી સ્ટોરી સાથે તૈયાર હતા.

બાળકો, તમે ટ્યુબરક્યુલોસિસ અથવા જેને ટીબી તરીકે જાણીએ છીએ, તેના વિશે શું જાણો છો?

તે કોયની બિમારીનું તબીબી નામ છે.

સર આપણને કોયની બિમારી વિશેની સ્ટોરી કહેવાના છે.

ગુરમીત સાચુ કહેતો હતો.

નૈનિતાલ જીલ્લામાં કકૌડ નામના એક નાનકડા ગામમાં, દિકાર સિંઘ મેવાડી નામનો એક અસાધારણ યુવાન માણસ રહે છે.

દિકાર, કકૌડ ગામના પ્રધાન** તરીકે બીજી વાર ચૂંટાયા.

દિકાર એક સાવ સામાન્ય પૃષ્ઠભૂમિમાંથી આવે છે પરંતુ એક સામાજિક કાર્યકર્તા તરીકે તેમણે પહેલાંથી જ અસાધારણ ઉપલબ્ધિઓ હાંસલ કરી છે.

તેઓ તેમના સરળ વ્યવહાર અને ઉદાર સેવાભાવ માટે લોકોમાં જાણીતા છે.

*એક ચેપી, પરંતુ સાધ્ય બિમારી.
~ઉત્તરાખંડમાં

સપ્ટેમ્બર 2022માં, કેન્દ્ર સરકારે ટીબી નાબૂદ કરવા માટે નિક્ષય મિત્ર યોજનાની ઘોષણા કરી.

ભારતમાં 2.5 મિલિયન ટીબીના દરદીઓ છે - વિશ્વમાં સૌથી વધુ! 2025 સુધી આ રોગને દૂર કરવા માટે આપણે આ મિશનમાં જોડાવવા સાથે આવવાની આવશ્યકતા છે.

'નિ'નો અર્થ છે સમાપ્તિ, 'ક્ષય' એ ટીબીનું હિન્દી નામ તથા 'મિત્ર' એટલે 'ફ્રેન્ડ'.

નિક્ષય મિત્ર હેઠળ, ભારતીયો ટીબીના દર્દીઓને 'અપનાવવા' માટેની સ્વયંસેવા આપી શકે છે જેમને તબીબી સારવાર પરવડી શકતી ન હોય. તેઓ તેમના પોષણની જરૂરિયાતો અને સારવારને પ્રાયોજિત કરી શકે છે.

દિકારને નિક્ષય મિત્રની જાણકારી એક ડૉક્ટર પાસેથી મળી, તેમણે એમ પણ કહ્યું કે તેમના પ્રદેશના ટીબીના છ દરદીઓને દત્તક લેવાથી તેમને ફાયદો થઈ શકે છે.

ટીબીના દરદીઓને આ રોગ સાથે સંકળાયેલા ઘણાં કલંકોનો પણ સામનો કરવો પડે છે. શું તમને લાગે છે કે તમે મદદ કરી શકો છો?

હા બિલકુલ, મારાથી જેટલી થઈ શકે તેટલી હું મદદ કરીશ.

લોકોની સેવા કરવા માટે સદૈવ તત્પર રહેનારા દિકારે છ એ છ દરદીઓને દત્તક લઈ લીધા.

અમે પણ તમારા સપોર્ટ બદલ ખૂબ આભારી છીએ, સરખંચ જી!

હું આપની સેવા કરીને ખુશ છું.

દર મહિને, દિકાર દરદીઓની મુલાકાત લે છે અને તેમને પ્રોટીનથી ભરપૂર આહાર જેમ કે દાળ, ભાત, લોટ, ઇંડા અને તેલનો પુરવઠો પૂરો પાડે છે.

તે આના માટે દર મહિને સરકાર તરફથી તેમને જે રકમ મળે છે તે ઉપરાંત, પોતાના પગારમાંથી એક નોંધપાત્ર ભાગનો ઉપયોગ કરે છે.

પ્રાયોજકતાની સહાયથી, બહેતર પોષણ અને એકધારી સારવારના લીધે, છમાંથી ચાર દરદીઓ લગભગ સાજા થઈ ગયા છે...

નિયમિત સારવાર અને કાળજીને લીધે મને ખૂબ સાડું લાગે છે.

...અને બાકીના બે દરદીઓ સાજા થવામાં છે.

દિકારના ગંભીર પ્રયાસોની ઉત્તરાબંધના મુખ્ય મંત્રી, પુશ્કર સિંઘ ધામીએ પણ પ્રશંસા કરી.

મેવાડી જી, તમે ઉત્તમ કાર્ય કર્યું છે! કૃપા કરીને કોઈપણ મદદની જરૂર હોય તો અમને જણાવશો.

સાહેબ, તમારો આભાર!

ભારતના પ્રધાનમંત્રી દ્વારા પણ તેમની પ્રશંસા થઈ.

દિકાર તે માટે તમામ ગામવાસીઓના સતત પ્રેમ અને સપોર્ટનો આભાર માને છે.

ગામવાસીઓએ મારા પર વિશ્વાસ મૂક્યો અને હું તેમની અપેક્ષાઓને સતત પૂરો ન્યાય આપતો રહીશ.

પોતાના કાર્યોથી, દિકારે સાબિત કર્યું કે તે માત્ર નિક્ષય મિત્ર જ નથી પરંતુ તે સાચા અર્થમાં દેશના મિત્ર છે.

પૂનમ નૌટિયાલ

નાયર સરની ક્લાસમાં વિદ્યાર્થીઓ તેમના તાજેતરનાં વેકેશન વિશે ચર્ચા કરી રહ્યાં હતા.

અમે લોકો સ્વાર્ણ મંદિર જોવા માટે અમૃતસરની સહેલ કરી આવ્યાં.

હું ઉત્તરાખંડમાં ટ્રેક પર ગયો હતો.

વાહ! શું તે ખૂબ અઘરું લાગ્યું?

અરે, હા. ત્યાંનો પ્રદેશ ખૂબ જ મુશ્કેલ છે. મને તો નવાઈ લાગે છે કે ત્યાંના સ્થાનિક લોકો ત્યાં કેવી રીતે રહેતા હશે.

સ્થાનિક લોકોને પણ ઘણી બધી મુશ્કેલીઓ આવતી હોય છે, પૂજા. ચાલો હું તમને ઉત્તરાખંડની જ રહેવાસી પૂનમ નૌટિયાલ અને કોવિડ-19 મહામારી દરમિયાનની તેની લડત વિશેની સ્ટોરી સંભળાવું.

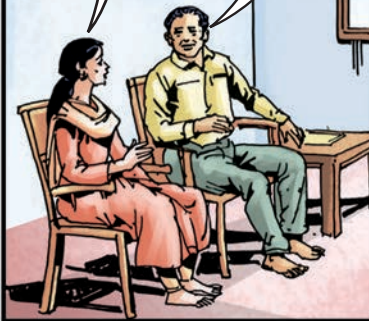
બાગેશ્વર, ઉત્તરાખંડની પૂનમ નૌટિયાલ એક હેલ્થ વર્કર છે જે ચાની કોરાલી કેન્દ્ર પર કામ કરે છે. તેની ટીમ સાથે તેણે પોતાના પ્રદેશમાં 100% રસીકરણનું લક્ષ્ય પ્રાપ્ત કર્યું.

તે નાની હતી ત્યારે પણ તે સ્વતઃ-પ્રેરિત થઈ હતી.

હું પણ તમારી જેમ સેનામાં જોડાવા માંગુ છું, પપ્પા.

પૂનમ, તું ભણવામાં હોશિયાર છો. તું ડૉક્ટર કેમ નથી બનતી?

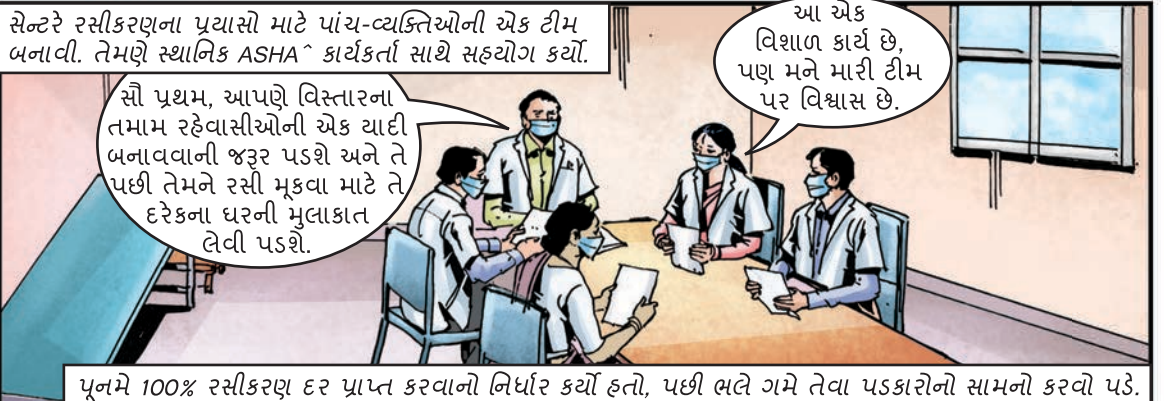
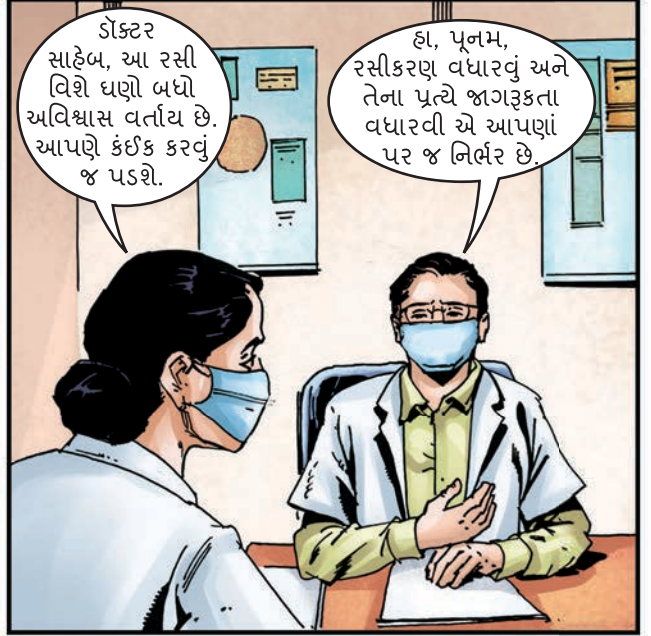
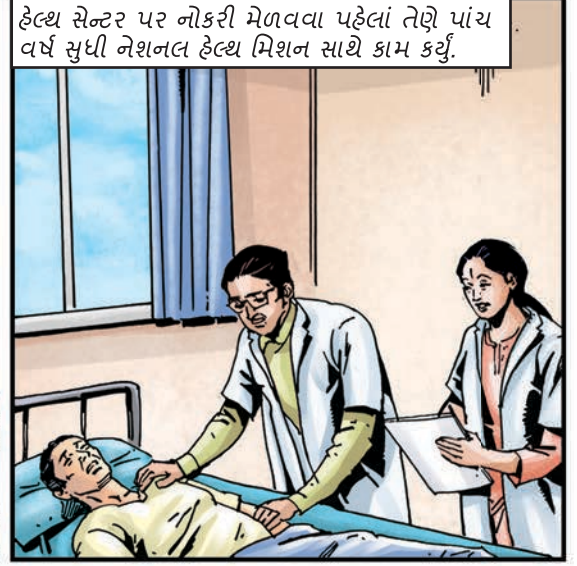
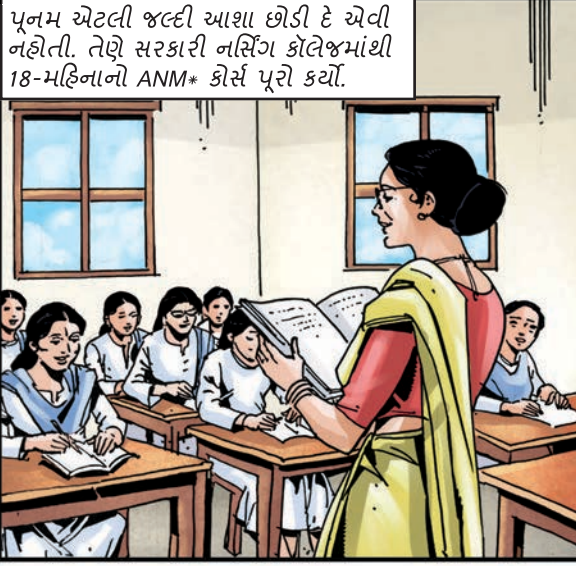

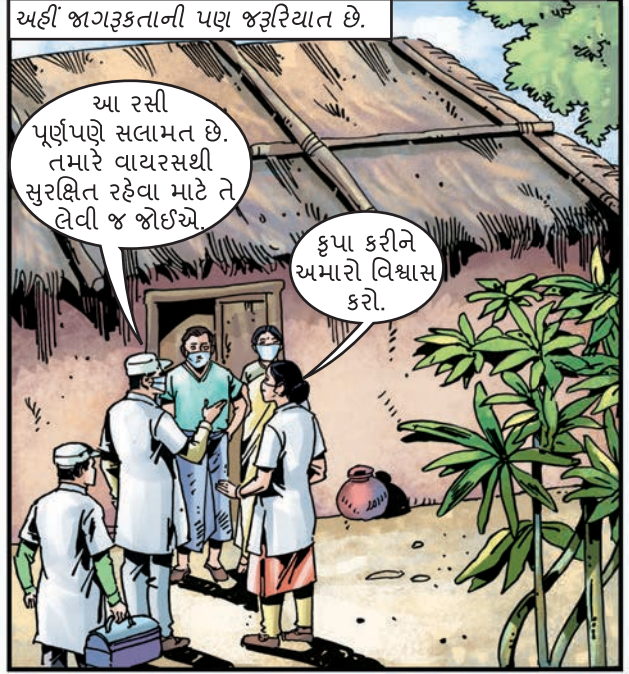
જો કે, પૂનમે તેના પિતાના સપનાને પૂરું કરવા માટે ઘણી મહેનત કરી.

બેટા, મને માફ કરજે. અમને તને મેડિકલ કોલેજમાં ભણાવવું પરવડી શકે એમ નથી.

પપ્પા તમે આમ માફી ન માંગો. તમે મને જે અદ્ભુત જીવન આપ્યું છે તે માટે હું તમારી ખૂબ આભારી છું.

સંકલ્પ 95

સરકારી પ્રાથમિક શાળામાં બાળકોનું વાર્તાકથનનું સત્ર બસ પૂરું જ થઈ રહ્યું હતું.

તમને બધાને મેં જે સ્ટોરી કીધી તેમાં મજા પડી?

હા, દીદી*!

દીદી, ફરી પાછા આવજો.

આપણે મુલાકાત લીધી તેનાથી તે બાળકો ખૂબ ખુશ હતા! મને ફરી પાછું આવવું અને વધુ સ્ટોરી કહેવું ગમશે.

હા, કંઈક સાટું કામ કરવાથી એક અનોખા સંતોષનો અનુભવ થાય છે. ખ્રિસ્ત રાજા સ્કૂલના પૂર્વ-વિદ્યાર્થીઓને આવો જ અનુભવ થયો જ્યારે તેઓ પોતાના સમુદાયને મદદ કરવા માટે ભેગા થયા.

થોડાં વર્ષો પહેલાં, એક ખૂશનુમા સાંજે, બિહારના બેટિઆહમાં, ખ્રિસ્ત રાજા હાઇ સ્કૂલ (KRHS) હંસી-મજાક અને વાતચીતોમાં ગરકાવ હતું.

ઓહ, હું નસીબદાર છું! કેવી અદ્ભુત યાદગીરીઓ છે!

હા! અને જુઓ સમય કેવો જલ્દી પસાર થઈ જાય છે!

તે શાળાની એલ્યુમની મીટ હતી અને જૂના મિત્રો લાંબા સમય પછી ફરી પાછા મળી રહ્યાં હતા.

જો કે, મોટા ભાગના પૂર્વ-વિદ્યાર્થીઓ એ વાતથી અજાણ હતા કે અહીંનું એક સૂચન કેટલાક મહત્વપૂર્ણ પરિણામો લાવવાનું હતું.

તમે જાણો છો, મિત્રો? હું વંચિત લોકો માટે એક સ્વાસ્થ્ય શિવિર આયોજિત કરવાનો વિચાર કરી રહ્યો છું.

તે અદ્ભુત વિચાર છે! મારાથી જે પણ થઈ શકશે તે કરવું મને ગમશે.

એય મને પણ એમાં ગણજો!

અને આ રીતે, સ્વયંસેવકોના એક સમુદાયે એક સામાજિક સદ્કાર્ય માટે ભેગા થવાનું નક્કી કર્યું.

*મોટી બહેન

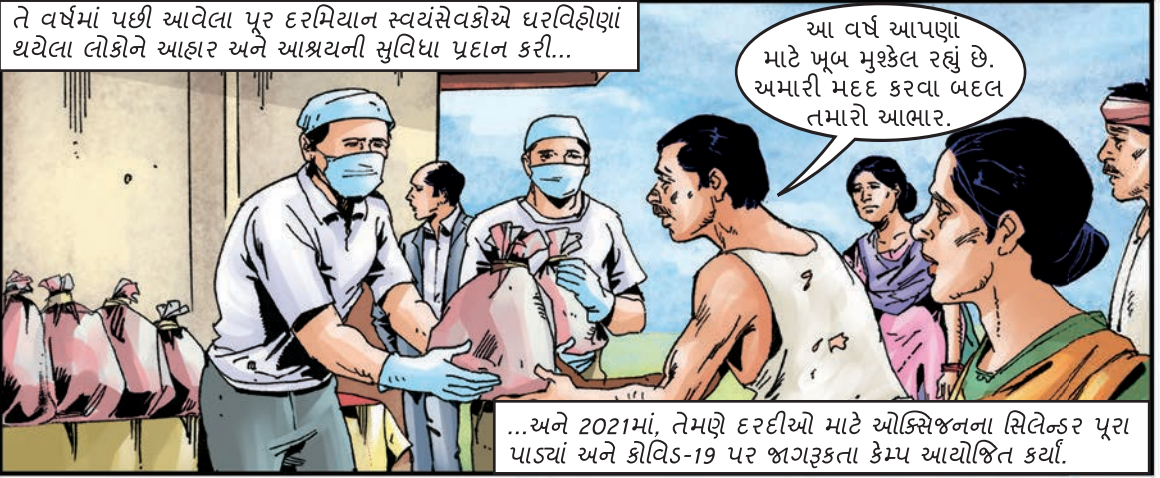

2020માં, કોવિડ-19નો હુમલો થયો, ત્યારે સંકલ્પ 95એ ગવર્નમેન્ટ મેડિકલ કોલેજ હોસ્પિટલને પીપીઈ કિટ અને સેનિટાઇઝર પૂરા પાડ્યાં.

તે વર્ષમાં પછી આવેલા પૂર દરમિયાન સ્વયંસેવકોએ ઘરવિહોણાં થયેલા લોકોને આહાર અને આશ્રયની સુવિધા પ્રદાન કરી...

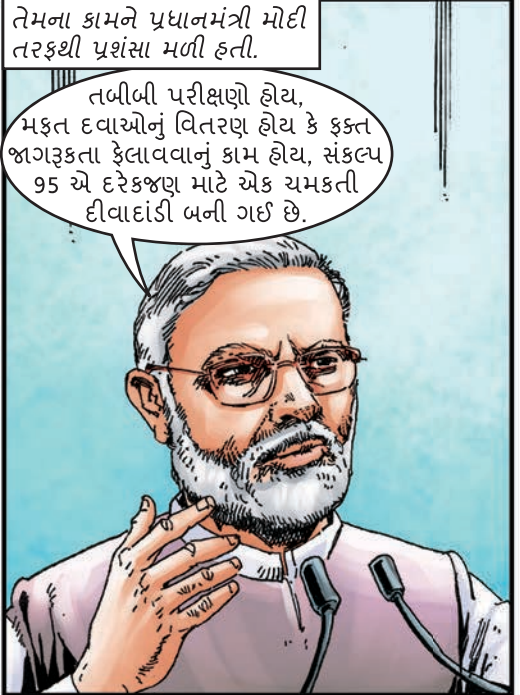
આ વર્ષ આપણાં માટે ખૂબ મુશ્કેલ રહ્યું છે. અમારી મદદ કરવા બદલ તમારો આભાર.

...અને 2021માં, તેમણે દરદીઓ માટે ઓક્સિજનના સિલિન્ડર પૂરા પાડ્યાં અને કોવિડ-19 પર જાગરૂકતા કેમ્પ આયોજિત કર્યાં.

કોવિડ-19ની રસી પ્રસ્તુત થયા પછી, રસીકરણ અભિયાનો હાથ ધરવા માટે સંકલ્પ 95એ અન્ય એનજીઓ સાથે ભાગીદારી કરી.

તેમના કામને પ્રધાનમંત્રી મોદી તરફથી પ્રશંસા મળી હતી.

તબીબી પરીક્ષણો હોય, મફત દવાઓનું વિતરણ હોય કે ફક્ત જાગરૂકતા ફેલાવવાનું કામ હોય, સંકલ્પ 95 એ દરેકજણ માટે એક ચમકતી દીવાદાંડી બની ગઈ છે.

સરપંચ બલબીર કૌર

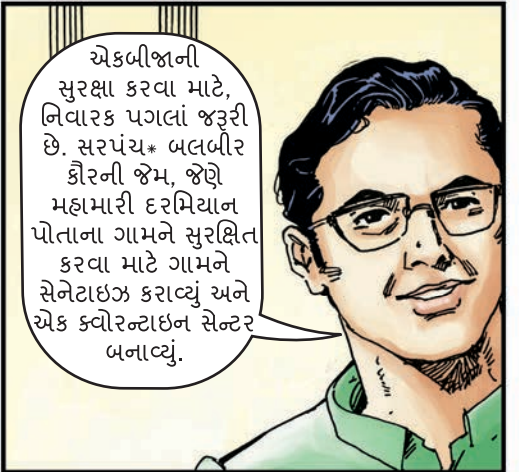
સર, શું કોવિડના કેસ સાચે જ ફરીથી વધવા લાગ્યા છે?

થોડાક કેસેસ આવ્યા છે પણ તે હળવા છે.

છેલ્લી લહેર દરમિયાન, મારા ભાઈ અને બહેનને કોવિડ થયો હતો. કોવિડથી સુરક્ષા માટે મારે દસ દિવસ સુધી મારી માસીને ત્યાં રહેવું પડ્યું.

જ્યારે મને કોવિડ થયો, ત્યારે મારે એક રૂમમાં બંધ થઈને રહેવું પડ્યું કે મારા નાના ભાઈને કોવિડ ના થઈ જાય.

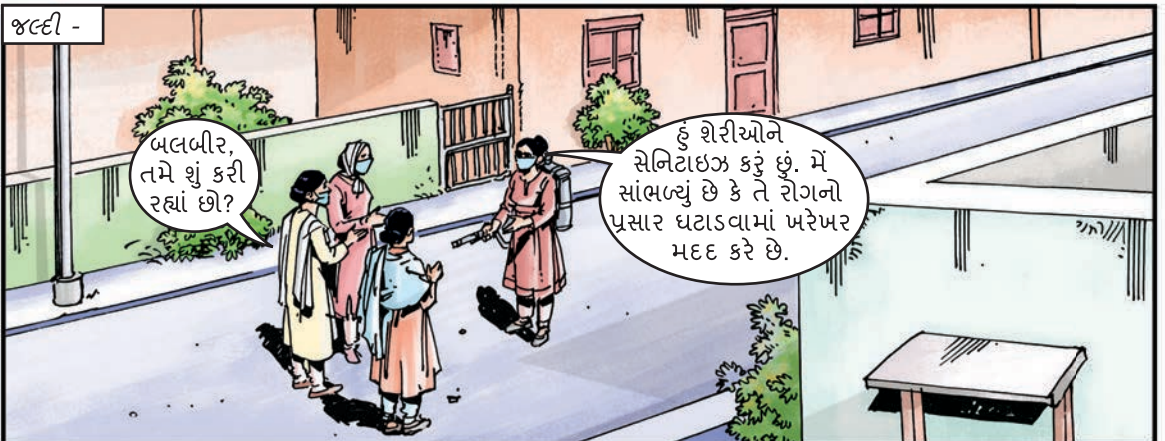
એકબીજાની સુરક્ષા કરવા માટે, નિવારક પગલાં જરૂરી છે. સરપંચ* બલબીર કૌરની જેમ, જેણે મહામારી દરમિયાન પોતાના ગામને સુરક્ષિત કરવા માટે ગામને સેનેટાઇઝ કરાવ્યું અને એક ક્વોરન્ટાઇન સેન્ટર બનાવ્યું.

2020ની શરૂઆતમાં, સરપંચ બલબીર કૌર ત્રેવા ગામની ગામ પંચાયતની સાપ્તાહિક મીટિંગ લઈ રહી હતી.

સરપંચ, નજીકના ગામમાંથી બે ગામવાસીઓ ભયંકર કોરોના રોગથી સંક્રમિત થયા છે.

આ રોગ આપણાં ગામ સુધી ના પહોંચે તે માટે આપણે નિવારક પગલાં લેવાની જરૂર છે.

બલબીર, તમે શું કરી રહ્યાં છો?

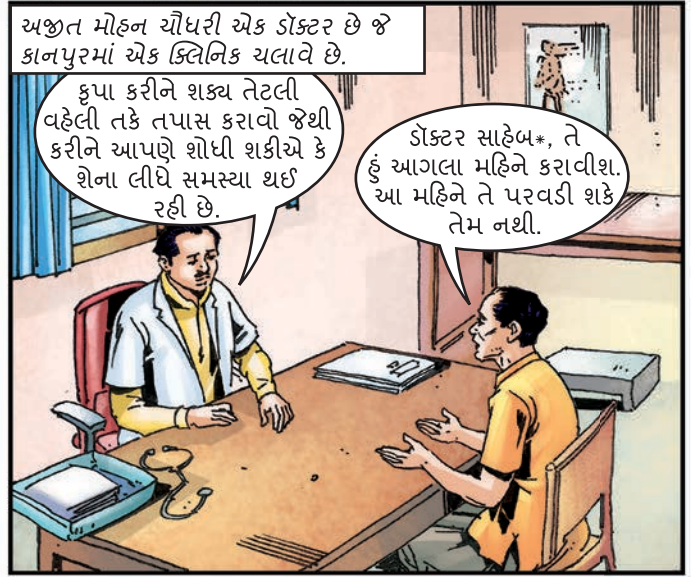
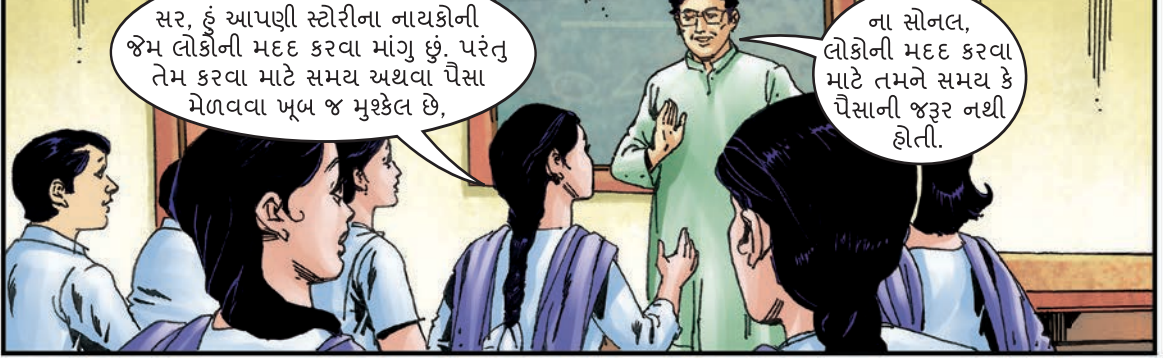
હું શેરીઓને સેનિટાઇઝ કરું છું. મેં સાંભળ્યું છે કે તે રોગનો પ્રસાર ઘટાડવામાં ખરેખર મદદ કરે છે.

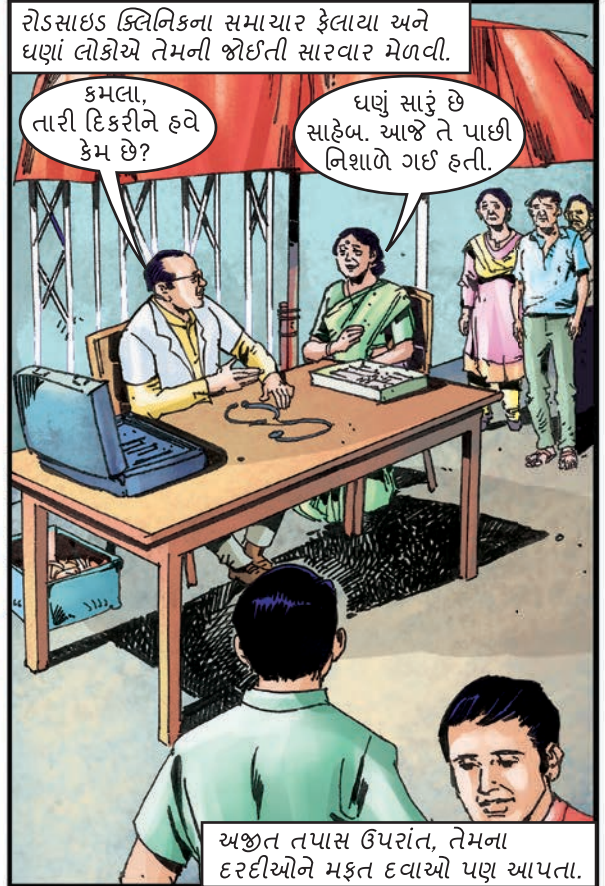
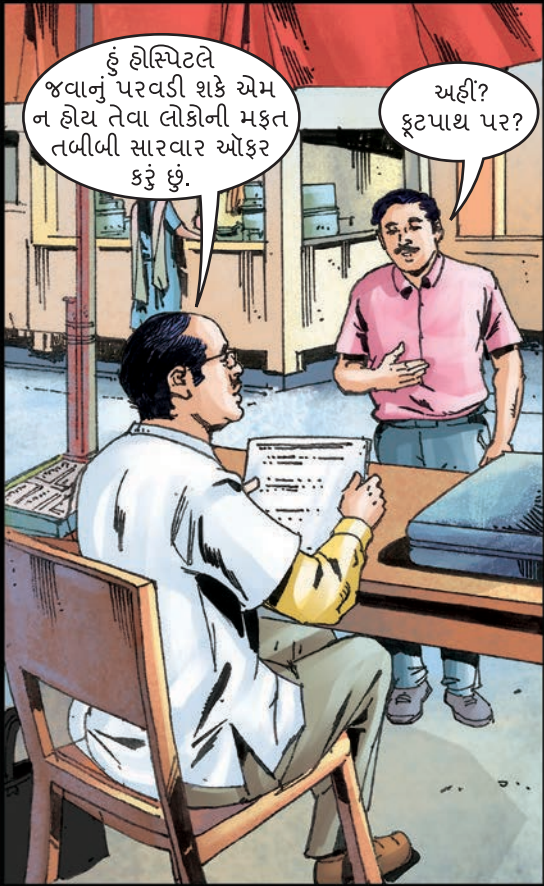

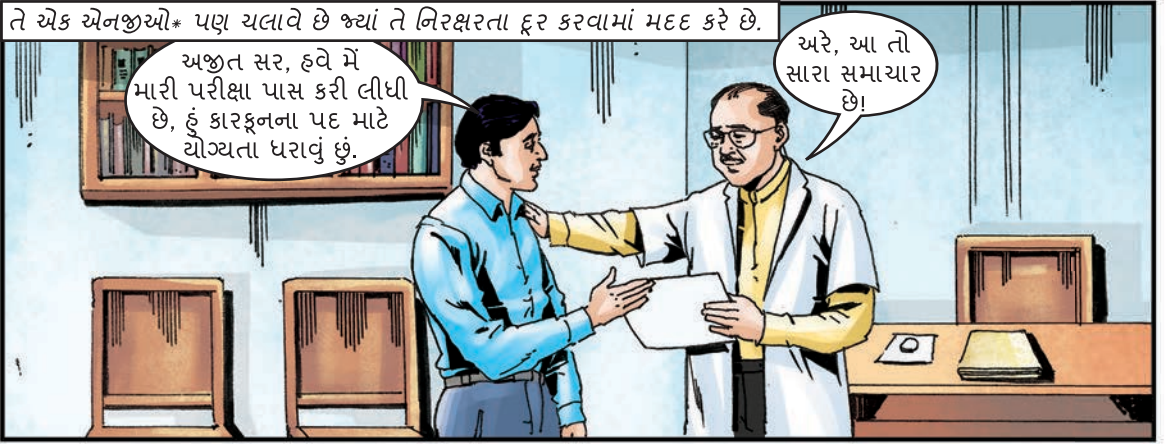
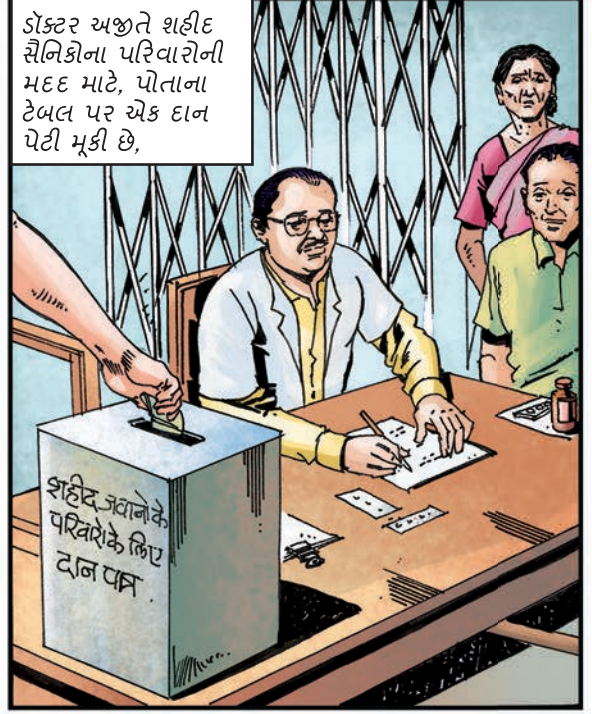

અજીત મોહન ચૌધરી

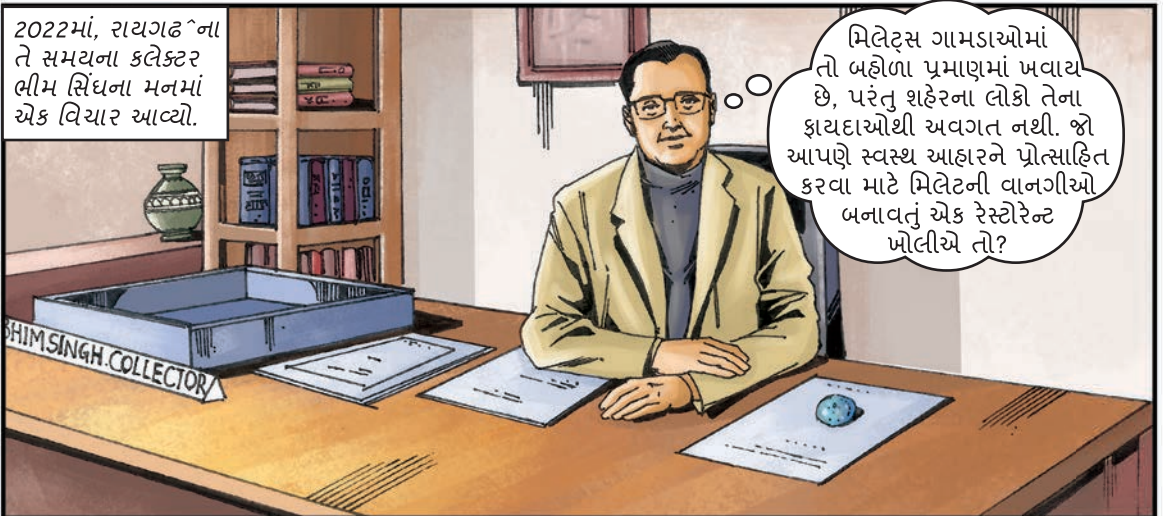
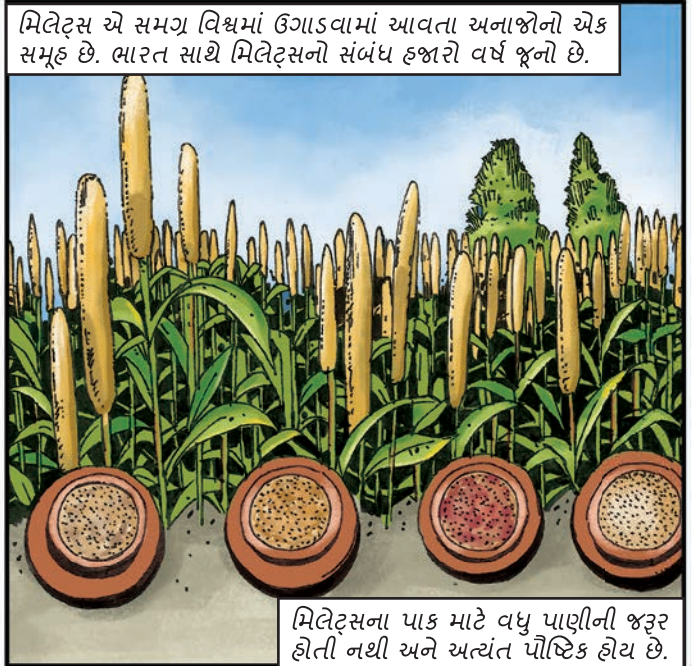

*વરિષ્ઠને સંબોધતી વખતે વપરાતો એક આદરપૂર્ણ શબ્દ

મિલેટ્સ કંફે

ભીમ સિંઘે આ પ્રોજેક્ટની ચર્ચા અવિનાશ મિશ્રા સાથે કરી જે રાયગઢ જીલ્લા પંચાયતના સી.ઈ.ઓ. છે.

અદ્ભુત વિચાર છે! આપણે ટેકનિકલ સપોર્ટ માટે ટ્રાન્સફોર્મિંગ રૂરલ ઇંડિયા ફાઉન્ડેશન અને મહિલા તથા બાળ વિકાસ વિભાગ સાથે સહયોગ કરી શકીએ છીએ.

તે વર્ષના મે મહિનામાં, છત્તીસગઢના પ્રથમ મિલેટ્સ કેફેનું ઉદ્ઘાટન થયું.

આ કેફેમાં મોટા ભાગે મહિલાઓ કામ કરે છે, જેનાથી તેમને એક સ્થાયી રોજગાર પણ મળી રહ્યો છે.

કેટલું અદ્ભુત!

આ કેફેના સમાચાર ફેલાયા અને ઉત્સુક સમર્થકો તેની મુલાકાત લેવા આવ્યા.

મિલેટ પિઝા, મિલેટ મોમોસ, મિલેટ ડોસા...તેમના મેનુમાં ઘણી બધી લોકપ્રિય વાનગીઓ છે.

ખબર નહોતી કે પોષક આહાર પણ આટલો સ્વાદિષ્ટ હોઈ શકે છે! ચાલો હજી થોડું ઓર્ડર કરીએ.

આ કેફે હવે વિકાસ મહિલા ક્ષેત્ર સંઘ* દ્વારા સંચાલિત કરવામાં આવે છે અને તેના હેડ તરીકે રોહિણી પટનાયક કામ કરે છે જેને તેની પ્રગતિ માટે ગર્વ છે.

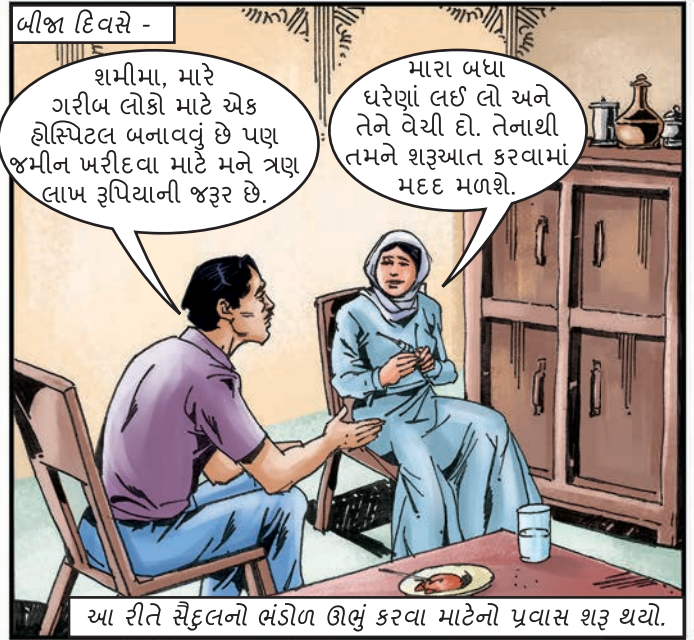
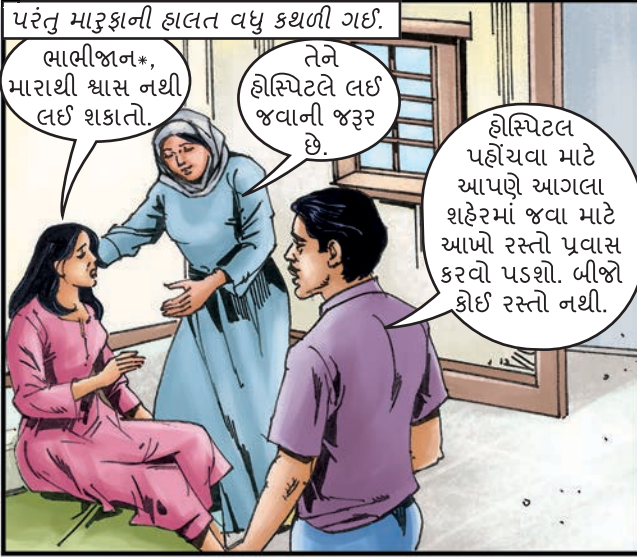
એક વર્ષથી પણ ઓછા સમયમાં, આપણે નફો રાખવાનું શરૂ કર્યું છે અને પૂર્ણપણે આત્મ-નિર્ભર છીએ. જલ્દી જ, છત્તીસગઢને 'રાઇસ બાઉલ ઓફ ઇંડિયા' ને 'મિલેટ હબ ઓફ ઇંડિયા'માં રૂપાંતરિત કરી દઈશું!

*શહેરી આજીવિકા માટે પ્રતિબદ્ધ સ્વ-સહાય સમૂહ

સૈદ્ધલ લાસ્કર

નલિની સિંઘ

8 વર્ષની નલિની સિંઘ ઉના*માં હિમ એકેડમી પબ્લિક સ્કૂલની વિદ્યાર્થીની હતી. એકવાર સ્કૂલ એસેમ્બલી દરમિયાન -

પછી તે દિવસે સાંજે -

*હિમાચલ પ્રદેશનો એક જીલ્લો

...हूं मारा गल्लामां पैसा बचावी रही छुं, हूं तेने तोडीश अने ते पैसानो उपयोग तेमना माटे करीश.

तेना पितानी मडदथी, नलिनीचे टीबीथी पीडाता बाळको माटे आहार अने अन्य वस्तुयो साथे चेंक विशिष्ट 'निक्षय' डिट्स बनाववानुं नक्की कर्युं.

आ गज्जनो विचार छे, नलिनी! आनाथी दरदीओने भुब मडद मणशे.

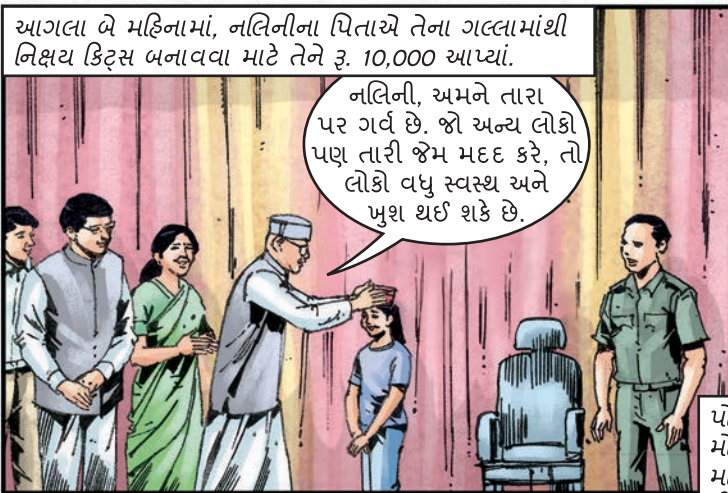
यालो आपणे ते व्हेंची आवीचे.

आगला अठवाडिये, नलिनीचे पोताना नेक कामनो विचार वर्गमां शेर कर्यो ते पछी -

नलिनी, अमारा काठन्नेस प्रोजेक्टनी तुं स्टार बनी छी! तने आ काम करवानी पेरणा क्यांथी मणी?

मारी मम्मी अने पप्पाचे मने पौष्टिक आहार आप्यो जेथी हूं सशक्त बनी शकुं. हूं आंजुं ज ते मोडा बाळको माटे पण करवा मांगुं छुं जेथी करीने तेओ टीबीथी मुक्त थछं शके.

आगला बे महिनामां, नलिनीना पिताचे तेना गल्लामांथी निक्षय डिट्स बनाववा माटे तेने रु. 10,000 आप्यां.

नलिनी, अमने तारा पर गर्व छे. जो अन्य लोको पण तारी जेम मडद करे, तो लोको वधु स्वस्थ अने भुश थछं शके छे.

पोताना रेडियो शो, मन की बात पर प्रधानमंत्री मोदीचे 8 वर्षेनी नलिनीनी तेना उमडा दान माटे प्रशंसा करी. तेमणे कखुं के तेनाथी भारतने टीबी-मुक्त करवामां मडद मणशे.

લક્ષ્મીકુદી

આજની મારી સ્ટોરીમાં તમને ખૂબ હતાશા, અઢળક આશા અને અદ્ભુત હિંમતના દર્શન થશે. આ વાતો લક્ષ્મીકુદી નામની એક ખૂબ બહાદુર મહિલાની છે.

કેરળના પશ્ચિમી ઘાટીના વિસ્તારોમાં કાની આદિવાસી જાતિ વસે છે. 1943માં, પોનમુડી*માં કાની જાતિના મુખિયાના ઘરમાં -

છોકરી અવતરી છે.

મારી પૌત્રીનું નામ લક્ષ્મી હશે.

એક દિવસ, તે આપણી જાતિને ગૌરવાન્વિત કરશે!

લક્ષ્મી બે વર્ષની હતી ત્યારે તેના પિતા અવસાન પામ્યાં અને તેની માતાએ પોતાના ચારેય બાળકોનો ઉછેર કર્યો. ત્રણ વર્ષ પછી -

અમ્મા, હું માથન સાથે નિશાળે જાઉં?

હા, ચોક્કસ બેટા!

આ છોકરી નિશાળે જઈ રહી છે?

તે 1950નો સમય હતો અને લક્ષ્મીકુદી તેમની જાતિમાંથી નિશાળે જનારી પહેલી છોકરી હતી.

લક્ષ્મી, માથન અને તેમના મિત્રને નિશાળે પહોંચવા માટે એક ઘોર જંગલમાંથી પસાર થવું પડતું. એક દિવસ -

અમ્મા, જંગલમાં ખૂબ જ વૃક્ષો, મોટા જીવજંતુઓ અને સાંપ હોય છે. મને કંઈક કરડી જાય તો?

ચિંતા નહીં કર. હું તને શીખવાડીશ કે જો આવું કંઈ થાય તો જંગલી છોડવાઓનો દવા તરીકે કેવી રીતે ઉપયોગ કરવો.

લક્ષ્મીની મા, જે એક દાયણ હતી, તેણે છોડવાઓ અને જડી-બુટીઓ એકત્રિત કરવા માટે તેને સાથે લીધી અને તેમનો ઉપયોગ કરીને દવાઓ કેવી રીતે બનાવવી તે બતાવ્યું.

અમ્મા, હું હળદરના છોડવાના બધા પાંદડા તોડી લઉં? આનાથી આપણે ઘણી બધી દવા બનાવી શકશું.

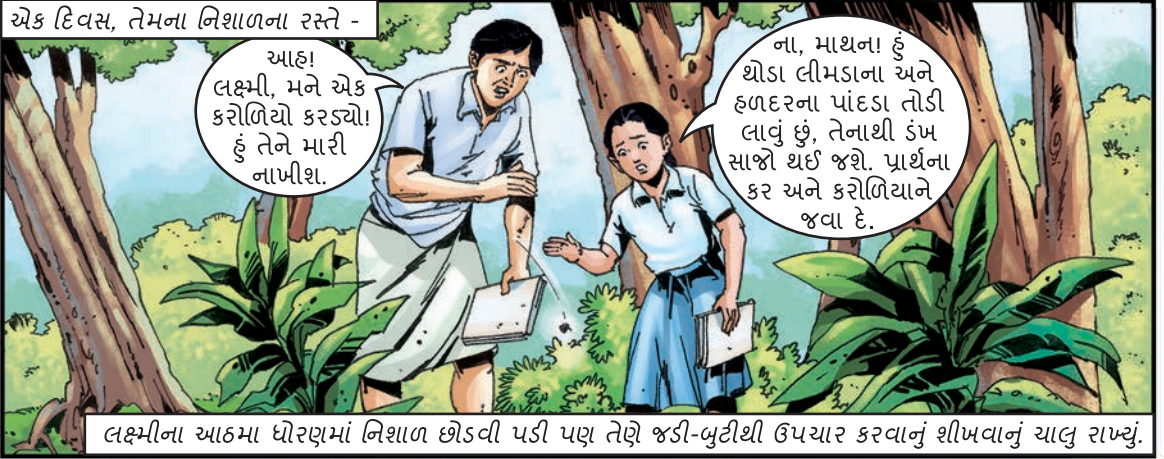
ના, ફક્ત જરૂર હોય તેટલા જ લે. આપણને જ્યારે જોઈએ ત્યારે આપવા માટે કુદરત પાસે ઘણું બધું છે.

લક્ષ્મીના કાકા, કે જેઓ જડી-બુટી વડે ઉપચાર કરવા વિશે ઘણું બધું જાણતા હતા, તેમણે તેને વધુ શીખવા માટે પ્રોત્સાહિત કરી.

*એક ગામ જેનો અર્થ છે સોનેરી શિખર

બાળજન્મના સમયે સહાય કરવા માટે પ્રશિક્ષિત વ્યક્તિ

એક દિવસ, તેમના નિશાળના રસ્તે -

આહ!
લક્ષ્મી, મને એક
કરોળિયો કરડ્યો!
હું તેને મારી
નાખીશ.

ના, માથના! હું
થોડા લીમડાના અને
હળદરના પાંદડા તોડી
લાવું છું, તેનાથી ડંખ
સાજો થઈ જશે. પ્રાર્થના
કર અને કરોળિયાને
જવા દે.

લક્ષ્મીના આઠમા ધોરણમાં નિશાળ છોડવી પડી પણ તેણે જડી-બુટીથી ઉપચાર કરવાનું શીખવાનું ચાલુ રાખ્યું.

લક્ષ્મીકૃદી 16 વર્ષની થઈ ત્યારે તેના લગ્ન માથન સાથે થયા. તેમને ત્રણ પુત્રો થયા, ધરનીન્દ્રન, લક્ષ્મણ અને શિવ પ્રસાદ.

આપણા
પુત્રોએ સાડું શિક્ષણ
મેળવવું જોઈએ.
તેમણે કાયમ માટે
આ જંગલમાં ના જ
રહેવું જોઈએ.

1995માં, તેને કાની જાતિની ઉપચાર પદ્ધતિઓને જીવંત રાખવા માટે કેરળની સરકાર તરફથી નાતુ વૈદ્ય રત્ન એવોર્ડ મળ્યો.

આપણી જાતિને
ઔષધીય જડી-બુટીઓ વિશે
ઘણી જાણકારી છે. હું જે જાણું છું
તે દરેક વસ્તુ મને મારી માતાએ
શીખવાડી છે. હું મારા આ
જ્ઞાનને વહેંચવામાં ખુશી
અનુભવું છું.

2005માં, લક્ષ્મીના સૌથી મોટા પુત્ર, ધરનીન્દ્રનને જંગલના મંદિરની પાસે એક હાથીએ કચડી નાંખ્યો.

જલ્દી
કરો! તેને
હોસ્પિટલ લઈ
જઈએ.

લક્ષ્મી, આ
ઘોર જંગલમાં
મદદ મેળવવાનો
કોઈ રસ્તો નથી.

ધરનીન્દ્રન મૃત્યુ પામ્યો.

થોડાં જ સમય પછી, લક્ષ્મીના સૌથી નાના પુત્ર શિવ પ્રસાદનું સાંપના કરડવાથી મૃત્યુ થયું. તે રાત્રે -

આ ભારે
વરસાદમાં આપણે આ
જંગલમાંથી હોસ્પિટલ
સુધી નહીં પહોંચી શકીએ.
જો સરકાર, 1952માં
કરેલા પોતાના વાયદા
મુજબ રસ્તા બનાવે તો
વાત જુદી!

લક્ષ્મીએ 150 જડી-બુટીઓમાંથી 500 વિવિધ પ્રકારની દવાઓ બનાવવાનું શીખ્યું અને તેના તબીબી કાર્ય માટે એવોર્ડ્સ મેળવ્યાં. 2007માં -

મારા પુસ્તક નાતારેવુકાલ કાત્તારીવુકાલ*માં, ઘણી બીમારીઓ અને ઝેરી ડંખનો ઇલાજ કરવા માટે વપરાતી જંગલી જડી-બુટીઓ વિશેની તમામ માહિતી છે.

લક્ષ્મીએ પોતે કવિતા અને લઘુ કથાઓ પણ લખી અને કલ્લારમાં ફોકલોર એકેડમીમાં ભણાવ્યું પણ.

લક્ષ્મીના બીજા પુત્ર, લક્ષ્મણને, ભારતીય રેલવેમાં ટિકિટ તપાસક તરીકેનું કામ કર્યું. 2016માં જ્યારે તેણે પોતાના પતિ માથનને ખોયાં ત્યારે -

અમ્મા, આ જગ્યા તમારા માટે સુરક્ષિત નથી. મારી સાથે ચાલો.

ના બેટા, હું અહીં જ રહીશ. મારે હું જે પણ જાણું છું તેના થકી અન્ય લોકોની મદદ કરવી આવશ્યક છે. હું કોઈની પણ સાથે તારા ભાઈઓની સાથે થયું તેવું થવા દઈશ નહીં.

આટલા વર્ષોમાં, લક્ષ્મીકુટ્ટીએ 350થી વધુ લોકોને બચાવ્યાં જેમને ઝેરી સાંપ કરડ્યા હતા.

લક્ષ્મીકુટ્ટીને 2018માં પદ્મશ્રી એવોર્ડ મળ્યો. તેમની ઉંમર ત્યારે 75 વર્ષ હતી.

તે જ વર્ષે, પોતાના રેડિયો પ્રોગ્રામ, મન કી બાતમાં પ્રધાનમંત્રી મોદીએ લક્ષ્મીને ઝેર મટાડનાર તરીકે બિરદાવી.

આટલો યશ અને પ્રસિદ્ધિ મેળવવા છતાં, લક્ષ્મીએ પોતાની પૌત્રી, પૂર્ણિમા સાથે પોતાની સામાન્ય ઘાસની ઝૂંપડીમાં જ રહેવાનું ચાલુ રાખ્યું.

અચમ્મા, મને તો ક્યારેય ખબર જ નહોતી કે તમે ઝાડ પરથી કેરીઓ તોડવા માટે ધનુષ-બાણનો ઉપયોગ કરી શકો છો!

હું ઝાડને નુકસાન કર્યા વિના કેરીઓ તોડવા માટે બાણથી નિશાન તાકી શકું છું.

એટલે તમને બધા વનમુથાસી** કહે છે તેમાં કંઈ નવાઈ નથી. તમે 70થી વધુ વર્ષોથી આ જંગલની સંભાળ કરી રહ્યાં છો. તમને અહીં કોઈ વાતની બીક નથી લાગતી?

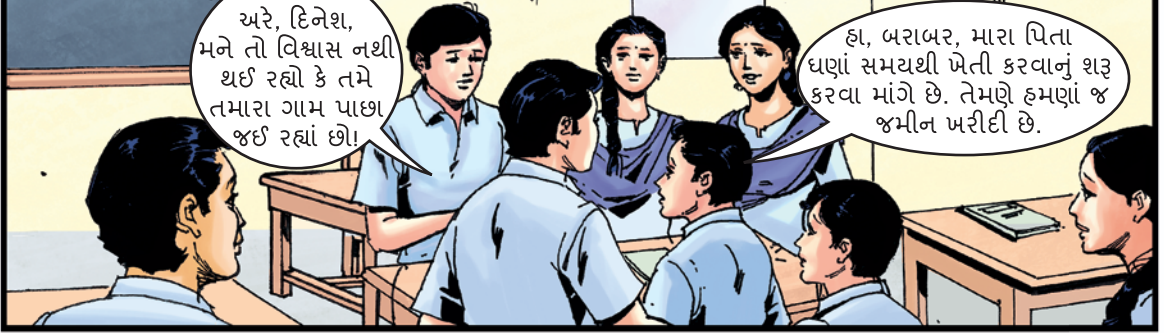
ના, બીક શા માટે? આ જંગલ તો મારા વાલી સમાન છે.

*પરંપરાગત જાણકારી, વન સંબંધી જાણકારી; મલયાલમ ભાષામાં દાદી માટેનો શબ્દ

**જંગલની દાદીમા

રામા સુબ્બા રેડ્ડી

રીસેસનો સમય હતો અને વિદ્યાર્થીઓ રસપ્રદ સમાચાર વિશે ચર્ચા કરી રહ્યાં હતા.

અરે, દિનેશ, મને તો વિશ્વાસ નથી થઈ રહ્યો કે તમે તમારા ગામ પાછા જઈ રહ્યાં છો!

હા, બરાબર, મારા પિતા ઘણાં સમયથી ખેતી કરવાનું શરૂ કરવા માંગે છે. તેમણે હમણાં જ જમીન ખરીદી છે.

તે રોમાંચક છે! પણ અમે બધા તને ખૂબ યાદ કરીશું.

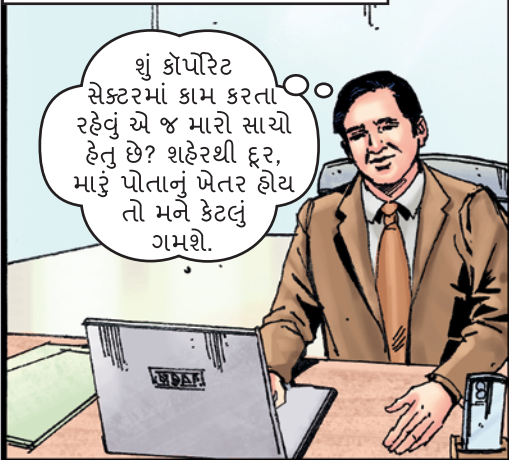
અને નિશ્ચિતપણે હું પણ.

આ મને કે.વી. રામા સુબ્બા રેડ્ડીની સ્ટોરીની યાદ અપાવે છે, તે વ્યક્તિ કે જેણે પોતાના ગામ પાછા કરવા અને મિલેટસની ખેતી શરૂ કરવા માટે પોતાની કોર્પોરેટની નોકરી છોડી દીધી. શું તમારે તે સાંભળવી છે?

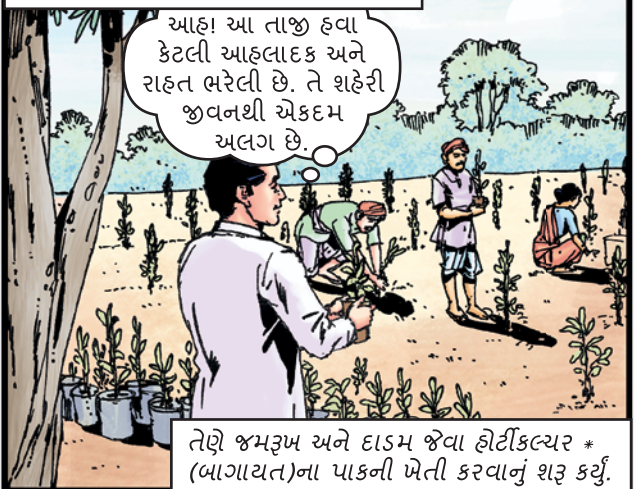
હા, સર!

રામા સુબ્બા રેડ્ડી 20 વર્ષથી દિલ્હીની કંપનીમાં એક્ઝિક્યુટિવ ડાયરેક્ટરના પદ પર કાર્યરત હતા. 2014માં -

શું કોર્પોરેટ સેક્ટરમાં કામ કરતા રહેવું એ જ મારો સાચો હેતુ છે? શહેરથી દૂર, માડું પોતાનું ખેતર હોય તો મને કેટલું ગમશે.

તેમણે આંધ્ર પ્રદેશનાં નાંદયાલ જિલ્લામાં, અનુપુર ગામમાં 20 એકડ જમીન ખરીદી.

આહા! આ તાજું હવા કેટલી આહલાદક અને રાહત ભરેલી છે. તે શહેરી જીવનથી એકદમ અલગ છે.

તેણે જમરૂખ અને દાડમ જેવા હોર્ટીકલ્ચર * (બાગાયત)ના પાકની ખેતી કરવાનું શરૂ કર્યું.

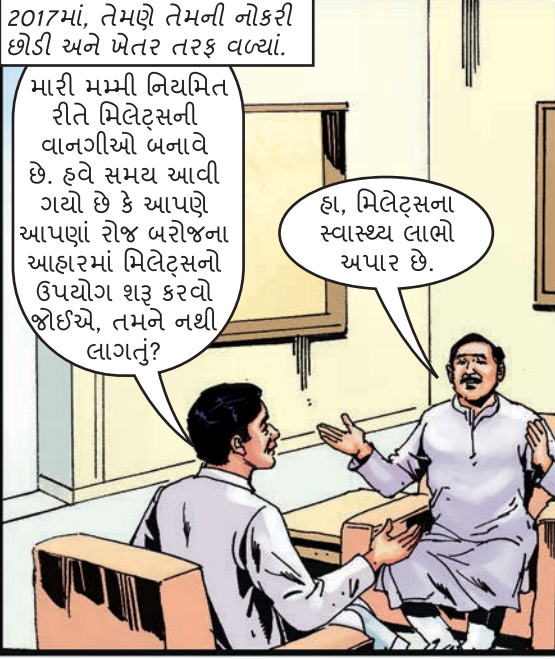
*ખેતીની એક શાખા જે મુખ્યત્વે ફળ અને શાકભાજીને લગતી હોય છે

2017માં, તેમણે તેમની નોકરી છોડી અને ખેતર તરફ વળ્યાં.

મારી મમ્મી નિયમિત રીતે મિલેટ્સની વાનગીઓ બનાવે છે. હવે સમય આવી ગયો છે કે આપણે આપણાં રોજ બરોજના આહારમાં મિલેટ્સનો ઉપયોગ શરૂ કરવો જોઈએ, તમને નથી લાગતું?

હા, મિલેટ્સના સ્વાસ્થ્ય લાભો અપાર છે.

ડૉ. ખાદેર વાલી*થી પ્રેરિત થઈને, રેડ્ડીએ વિવિધ પ્રકારના મિલેટ્સના ઉત્પાદન પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કર્યું.

મિલેટ્સ એ જાદુઈ અનાજ છે! તેના પર ગરમી કે ઠંડીની અસર થતી નથી. તેને કોઈ ખાતર કે જંતુનાશક દવાઓની જરૂર પડતી નથી અને પાણીની જરૂરિયાત પણ ઓછી હોય છે.

કોવિડ-19 મહામારીને લીધે આ બધું અચાનક થંભી ગયું. પણ રેડ્ડીએ આ સમયનો સાર્થક ઉપયોગ કર્યો.

અમ્મા, તમારા મિલેટના લાડવા તો સ્વાદિષ્ટ છે!

પોતાની માતા અને બહેનની મદદ વડે, રેડ્ડીએ પૌષ્ટિક મિલેટથી લાડવા, મુઝકકુ, બિસ્કિટ અને ફરસાણ જેવી નાસ્તાની વાનગીઓ બનાવી.

મહામારી સમાપ્ત થયા પછી, રેડ્ડીની સફળતામાં વધારો થયો. તેમણે પોતાની કંપની, 'મિબલ્સ પણ શરૂ કરી, જે પૌષ્ટિક મિલેટ નાસ્તાઓનું વેચાણ કરે છે.

આ તમારા લાડવા તો જબરદસ્ત હિટ છે! મિલેટ ઉત્પાદનોનું બજાર જોર પકડી રહ્યું છે.

આજે, તે 1.7 કરોડથી વધુનો નફો રળે છે અને તેમનું લક્ષ્ય જલ્દી જ આંકડાને બમણા કરવાનું છે.

રેડ્ડીની સફળતાએ વધુને વધુ લોકોને મિલેટ્સનું ઉત્પાદન શરૂ કરવા માટે પ્રોત્સાહિત કર્યાં.

રામા સુબ્બા રેડ્ડીએ મિલેટ્સના ઘણાં ફાયદાઓ વિશે જાગરૂકતા વધારી અને જાહેર જનતા માટે મિલેટ્સને સહેલાઈથી ઉપલબ્ધ કરાવ્યાં. આવું કરવામાં, તેમણે સ્થાનિક ખેડૂતોનું અને તેમની મિલેટ પેદાશનું પણ સમર્થન કર્યું.

*આહાર વૈજ્ઞાનિક કે જેમણે ઉપચારાત્મક ગુણો વાળા પાંચ મિલેટ્સને પુનર્જીવિત કર્યાં

મન કી બાત

વોલ્યુમ 7

રાષ્ટ્રની સમૃદ્ધિ રાષ્ટ્રના લોકોના સ્વાસ્થ્ય પર આધારિત છે. મન કી બાતનું સાતમું વોલ્યુમ આપણી સામે તે વાર્તાઓ લાવે છે જ્યાં નાગરિકો દ્વારા કરવામાં આવેલી નાની પહેલે તેમની આસપાસના લોકોની સુખાકારીમાં એક વિશાળ અંતર ઊભું કર્યું.

પૂનમ નૌટિયાલ, ઉત્તરાખંડની નર્સે પોતાના પ્રદેશમાં કોવિડ-19 દરમિયાન જે લોકો રસીકરણ કેન્દ્ર પર પહોંચી શકતા ન હોય તેમના ઘેર-ઘેર જઈને 100% રસીકરણ દર હાંસિલ કર્યું.

લક્ષ્મીકુદી, કેરળની કાની આદિવાસી જાતિની મહિલાએ પોતાની પરંપરાગત દવાઓના જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરીને સર્પદંશનો ઇલાજ કરીને 350થી વધુ લોકોનો જીવ બચાવ્યો.

નલિની સિંઘ અને દિકાર સિંઘ મેવાડી, ટ્યુબરક્યુલોસિસથી પીડાતા દર્દીઓની મદદ કરવા માટે 'નિક્ષય મિત્ર' બન્યાં.

દેશભરની અગિયાર વાર્તાઓ આપણને જણાવે છે કે કેવી રીતે જવાબદારીપૂર્વક લીધેલું એક પગલું આપણાં બધાના જીવનને એક મહત્વપૂર્ણ ફેરફાર તરફ દોરી શકે છે.

₹99

www.amarchitrakatha.com

ISBN 978-81-967344-8-0

9 788196 734480

